

Nr 14.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående fortsatt tullfrihet i vissa fall för Föreningen Rädda barnen för kläder, beklädnadsmateriel och livsförnödenheter.

I en den 15 februari 1952 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 64, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att tullfrihet må under tiden den 1 maj 1952—den 30 april 1954 åtnjutas för kläder, beklädnadsmateriel och livsförnödenheter, som från utlandet inkomma till Föreningen Rädda barnen såsom gåva.

Av statsrådsprotokollet i ärendet inhämtas bl. a. följande.

Med bifall till en av Kungl. Maj:t framlagd proposition (nr 267) medgav 1945 års riksdag, att tullfrihet finge intill utgången av april månad 1946 åtnjutas för kläder, beklädnadsmateriel och livsförnödenheter, som från utlandet inkomme till Föreningen Rädda barnen såsom gåva (riksdagens skrivelse nr 280). Kungl. Maj:t föreskrev härefter i brev till generaltullstyrelsen den 1 juni 1945, att såsom villkor för tullfriheten skulle gälla, att centralstyrelsen för Föreningen Rädda barnen vid varje importtillfälle till tullverket avgåve intyg angående ifrågakommande försändelsers karaktär av gåva. I enlighet med riksdagens medgivande har tiden för tullfriheten därefter utsträckts, senast med två år intill utgången av april månad 1952, därvid föreskrift tillika lämnats om fortsatt tillämpning av nyssnämnda intygsförfarande (angående den senaste förlängningen se 1950 års riksdags skrivelse nr 17 och Kungl. Maj:ts brev till generaltullstyrelsen den 10 februari 1950).

I en den 28 januari 1952 dagtecknad, till Kungl. Maj:t ställd skrivelse har *Föreningen Rädda barnen* hemställt att komma i åtnjutande av förlängd tullfrihet för kläder, beklädnadsmateriel och livsförnödenheter, som från utlandet inkomme till föreningen såsom gåva. I skrivelsen har framhållits, att föreningen hade en omfattande hjälpverksamhet i utlandet och att nya stora aktioner avsåges att inom den närmaste framtiden påbörjas. Ett allt intimare samarbete med föreningens systerorganisationer i utlandet hade medfört att föreningen i ökad omfattning fått förtroendet att förmedla gåvor utifrån till nödlidande i andra länder. För föreningens fortsatta hjälpverk-

samhet vore det därför synnerligen angeläget att ifrågavarande tullfrihet förlängdes.

Generaltullstyrelsen har, efter hörande av *tulldirektionen i Stockholm*, i avgivet utlåtande tillstyrkt bifall till framställningen.

Departementschefen har i den nu föreliggande propositionen förklarat, att han icke hade något att erinra mot att Föreningen Rädda barnen medgäves tullfrihet för vissa gåvor även för tiden efter den 30 april 1952. Liksom år 1950 syntes tullfriheten böra utsträckas att gälla under ytterligare två år eller för tiden den 1 maj 1952—den 30 april 1954. Departementschefen har vidare förklarat, att därest riksdagen lämnade sitt samtycke till denna tullfrihet, Kungl. Maj:t torde böra såsom villkor härför föreskriva samma intygsförfarande som hittills tillämpats.

Utskottet. Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag, får hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förvarande proposition nr 64, medgiva, att tullfrihet må under tiden den 1 maj 1952—den 30 april 1954 åtnjutas för kläder, beklädnadsmateriel och livsförnödenheter, som från utlandet inkomma till Föreningen Rädda barnen såsom gåva.

Stockholm den 28 februari 1952.

På bevillningsutskottets vägnar:

ADOLV OLSSON.

Närvarande.

från första kammaren: herrar Sjödahl, Heüman, Velander, Falk, Ramberg, Niklasson, Wehtje, Snygg, Fritiof Karlsson och Spetz; samt

från andra kammaren: herrar Olsson i Gävle, Kristensson i Osby, Björklund, Orgård, Persson i Svensköp, Hagberg i Malmö, Sjölin, Olofsson och Vigelsbo.